

Eclipses – en nytænkende bog om formørkelser

De kommende formørkelser er allerede nu, halvanden måned før Måneformørkelsen den 28. august, begyndt at kaste deres skygger i den astrologiske praksis. Flere og flere af dem, der henvender sig, har i deres fødselshoroskoper vigtige konstellationer – typisk Solen, Månen eller en af hovedakserne – mere eller mindre eksakt i henholdsvis 5 og 18 grader Jomfru/Fisk, også øjeblikshoroskoperne er begyndt at koncentrere sig omkring de pågældende grader. Og erfaringen viser, at hyppigheden – og intensiteten – vil stige i den kommende tid. De forudgående formørkelser, Måneformørkelsen i 13° Jomfru og Solformørkelsen i 28° Fisk forsvandt først ud af horoskoperne omkring månedsskiftet april/maj. Konklusionen er: Vi som astrologer er nødt til at tage højde for formørkelserne, hvad enten vi tolker fødselshoroskoper, øjeblikshoroskoper eller skriver soltegnshoroskoper til bladene.

Nu har jeg jo igennem årene flere gange redet mine forskellige kæpheste omkring formørkelser og måneknuder her i bladet, men er i mellemtiden heldigvis stødt ind i den berigende bog "Eclipses", skrevet af den amerikanske astrolog Celeste Teal og udkommet på forlaget Llewellyn 2006, og vil bruge månedens spalteplass til et udpluk af oversættelser og et par personlige kommentarer, m.a.o. give Stjernerne lidt frisk blod.

To passager fra indledningen:

I indledningen giver forfatteren en astronomisk og historisk oversigt. Den astronomiske er formodentlig indiskutabel, men den historiske er aldeles fri for kildeangivelser o. lign., og ville i en videnskabelig sammenhæng aldrig holde vand, men indholdet er spændende, illustrativt - og i øvrigt meget sandsynligt. *"Formørkelserne, eklipserne, har siden tidernes morgen haft ry for at være yderst magtfulde, i antikken mente man, at en formørkelse var skæbnesvanger for det land, hvor den var synlig. Menneskene blev skrækslagne ved en solformørkelse, hvor solen forsvinder ved højlys dag, man mente det var en drage, der slugte solen, og afholdt ceremonier og ritualer, for at drive denne onde drage på flugt. Ligeså frygtindgydende og ligeså sjældne – om end af længere varighed – var måneformørkelserne, som farvede Månen brunligt rød.*

Betegnelsen "eklipse" stammer fra ekliptika, Solens tilsyneladende årlige rejserute gennem de himmelske sfærer, alt imens jorden kredser omkring Solen. Under en ekлипse står jorden, Solen og Månen i lige linie, således går Månen ved en Solformørkelse foran Solen og forhindrer dermed sollyset i at nå jorden, ved en Måneformørkelse står jorden mellem Solen og Månen og forhindrer Månen i at reflektere Solens lys.

Eklipserne slører, skjuler, usynliggører"

"Eklipserne var berygtede for at varsle velstand, hungersnød, epidemier, krige og andre kollektivt virkende begivenheder. Astrologerne brugte dem til forudsigelser, der havde indflydelse på masserne, hvor Måneformørkelserne

påvirkede "gemene mand" og familieliv, Solformørkelserne de adelige, præsterne, statsoverhoveder og lande. Astrologien nød dengang gennemgående stor respekt, og lederne styrede deres folk og lande i overensstemmelse med astrologernes informationer.

I århundreder studerede matematikere og astronomer over hele verden himmelhvælvingen, for at finde en forklaring på himmellegemernes, og især planeternes, bevægelser. Og netop under eklipserne skete de mest værdifulde opdagelser. Den første kortlægning af stjernerne fandt sted ved hjælp af en solformørkelse, man blev klar over, at stjernerne ikke forsvinder ned under horisonten i løbet af dagtimerne, men at de faktisk skinner på himmelen sammen med Solen. I forbindelse med formørkelserne opdagede man også, at Solen og Månen tilsyneladende var lige store, hvilket førte til den antagelse, at deres størrelse måtte være proportional med afstanden til jorden. Aristarchus af Alexandria vurderede ud fra skyggen ved en måneformørkelse, at Solen måtte være meget, meget større end jorden. Philolaus, en anden forsker, havde allerede fremsat en teori om, at Solen er centrum i vores planetsystem, men der skulle gå lang tid, før hans iagttagelser blev videnskabeligt accepterede".

Fra 1. Kapitel "Mysterierne omkring Dragens hoved og hale":

"Hver Nymåne indvarsler et nyt kapitel i vort liv på nogle bestemte områder, det være sig karrieren, pengene, partnerskabet eller familien - det varierer fra menneske til menneske. Det drejer sig dog her som regel om mindre betydningsfulde begivenheder med kortere tidshorisonter. Solformørkelsen kan ses som en Supernymåne, hvis virkning varer i flere måneder eller længere. Dette skyldes måneknudernes magnetiske egenskaber, som energetisk påvirker de planeter, der opholder sig i deres nærhed. Den nordlige og den sydlige knude fungerer som portaler, der åbner for indstrømning af kosmisk energi, og disse portaler står åbne i en hel eklipse-periode (en eklipse-periode varer ifølge forfatteren 1 til 7 år, i gennemsnit ca. 3½ år) og sørger således for, at ny energi kan påvirke betingelserne og udløse begivenheder på de tidspunkter i løbet af perioden, hvor andre planeter passerer hen over den åbne portal."

Allerede i dette afsnit er Celeste Teal inde på det, jeg opfatter som en af hendes kerneopdagelser. Senere, på side 47, anfører hun et slående eksempel:

"Solformørkelsen den 21. juni 2001 var total og faldt i den første grad af Krebsens tegn, en initieringsgrad. Initieringsgrader, begyndelsesgraderne i kardinale tegn, indvarsler større og omfattende begivenheder med vidtrækkende konsekvenser, dvs. denne eklipse lægger op til historieskrivning. (Hamburger Skolen omtaler den første grad i det kardinale kors som "Erdachse", jordaksen.) Den 11. september 2001 udløste Mars ved sin indgang i Stenbukkens tegn denne eklipsegrad."

The Lord of an Eclipse

Andet kapitel indledes med en kort beskrivelse af de fire elementers traditionelle indflydelser: Formørkelser i Ildtegn varslede krige og frygtelige nedslagninger, i Jordtegn nød, goldhed, tørke og jordskælv, i Lufttegn vinde og storme, i Vandtegn regnskyl og oversvømmelser.

Derefter indføres begrebet "The Lord of the Eclipse", "eklipseherskeren": *Hvert dyrekredstegn har en naturlig hersker, som i givet fald tillige bliver hersker over formørkelsen. I december 2001 havde vi en solformørkelse i ildtegnet Skytten. Herskeren Jupiter, som er knyttet til spirituelle anliggender og religiøse overbevisninger, bringer potentielt "hellig krig".*

Herefter følger en lang udredning om 11. september, terrorisme, antiamerikansk virksomhed, Islam, Jihad. Forfatteren stiller gennemgående ikke spørgsmål ved Bushadministrationens officielle holdninger, der er ingen tvivl om, hvem der er de gode og hvem der er de onde. Her må man simpelt hen tage det sure med det søde, for at sætte sig ind i hendes spændende forskning.

Der følger ingen videre eksempler på eklipseherskere, og jeg synes jo nok, at det anførte er lidet overbevisende, alene formørkelsen i Skytten sammen med Pluto og Merkur, ville, efter min opfattelse, give rigelig grobund for fanatisme, fundamentalisme og hellige krige. Kapitlets guldkorn dukker op med introduktionen af den **ny eklipsehersker**.

"Særlige betingelser for at udnævne en ny eklipsehersker:

Skulle en anden planet befinde sig i umiddelbar nærhed af formørkelsen, dvs. op til tre grader fra henholdsvis Solen eller Månen, så bliver denne planet den ny eklipsehersker. Og skulle den befinde sig i samme grad som Solen eller Månen, vil den endda sætte den regerende hersker ud af spillet, og overtage magten over eklipsens virkning. Og det kan blive en alvorlig sag, hvis den pågældende planet er en "malefic", en af de onde og ulykkebringende.

Et godt eksempel er den berygtede solformørkelse i Krebsens tegn den 1. juli 2000, da Mars ledsagede Solen og Månen. Mars, som er knyttet til ild og varme, modificerede betydningen af formørkelser i vandtegn. Den tørrede vandet ud, bragte tørke og rasende skovbrande, de mest omfattende i mere end halvtreds år og særligt katastrofale for USA's vestlige stater. Vi kigger nærmere på denne eklipse i kapitel 8, men går vi tilbage til den oprindelige betydning (at Krebsen er et Vandtegn), så førte den også til flere vandrelaterede plager, således at dele af landet blev oversvømmet, samtidig som andre dele blev hjemsøgt ild og tørke."

(Herhjemme bragte den samme formørkelse morderen Lundén i offentlighedens søgelys. Krebsens tegn satte scenariet for voldshandlingen, ofrene var en lille familie på mor og to børn. Aftenen inden formørkelsen skete det katastrofale uheld ved Roskildefestivalen – en tradition, Krebsens tegn. Og dagen efter mødtes kronprins Fredrik og kronprinsesse Victoria på Øresundsbroen. Også denne begivenhed har rødder i Krebsens tegn. Ikke kun fordi de to kongelige er i familie med hinanden, men fordi broen også symboliserer en bro tilbage til den

fortid, hvor Skåne hørte under den danske krone. Hele Sydsveriges skæbne besejledes ved freden i Roskilde – bemærkelsesværdigt sammentræf!)

Fænomenet "the new lord of the eclipse" er så vidt jeg kan skønne, nok den mest revolutionerende opdagelse i forfatterens forskning, altså bortset fra historien med portalerne. Så jeg springer frem til kapitel 8, hvor hun vender tilbage til Mars-i-Krebsen-eklipserne, hun taler her igen om reaktivering af portalerne:

"Hvad angår varme og tørke, så vil vækst- og ekspansionsplaneten Jupiter speede Mars' ild og hidsighed op. Da Mars og Jupiter to år senere, om sommeren 2002, sammen passerede hen over formørkelsesgraden, flammede de vestlige stater op igen, værst gik det ud over Arizona og Colorado. I Arizona var det tale om to brandstiftelser lige i de dage, hvor Mars nærmede sig portalen. At det så var en brandmand, der påsatte en af ildene, for at sikre sig arbejde i løbet af sommeren, er ligesom også helt i tråd med denne i visse henseender selvforskyldte eklipse. (Der følger ingen nærmere forklaring på "selvforskyldt", men jeg har i princippet ingen problemer med at Mars-eklipser kunne være en henvisning til selvmordstendenser.) Også Coloradoilden startedes af en brandmand, en brandkvinde, faktisk. Den tredje brand blev sat af en hjemløs (Krebsens tegn!), der ville vække opmærksomhed.

Den 12. juni 2002, hvor Mars stod eksakt på eklipsegraden, blev Coloradoilden sammenlignet med en krig, og da Jupiter gik henover for sidste gang (Jupiter havde været retrograd) meldte pressen, at Amerika befandt sig midt i en tørkekatastrofe. (Kronologien er ikke umiddelbart indlysende, idet Mars ifølge efemeriden holdte bagefter Jupiter, de to gik først i konjunktion i 23 grader Krebs den sommer.)

Jeg har været meget optaget af, hvor længe en planets indflydelse varer, og jeg var blev overrasket over, at Mars var så langtidsvirkende i konjunktionen med Jupiter. Brandene syntes brænde i evigheder. Jeg forudsatte, at Solens passage på eklipsens anden fødselsdag ville bringe en eller anden form for kontrol over ilden - og det skete faktisk. Og ud over at man fik kontrol over ilden, fik man samme dag arresteret den mand, der var ansvarlig for den største af brandene. Omkring den tredje fødselsdag 2003, forekom igen eskalationer af brande i vest, men uden Mars og Jupiter handlede det om relativt få.

Solformørkelser versus Måneformørkelser

I kapitel 14 "Eclipses as Guideposts on Your Life Journey" beskrives forskellene mellem Sol- og Måneformørkelser:

"Solformørkelsen, der er beslægtet med Nymånen, handler om at tanke op, om at plante nye frø, lægge grunden til nye projekter, gå ud i verden og opsøge nye udfordringer. På det personlige plan handler den om ego, identitet, vitalitet og ånd.

Måneformørkelsen, en fuldmåne, viser hen til bevidsthed om noget, der tidligere lå uden for rækkevidde, om åbenbaringer, kulminationer og fuldendelse. Der er fokus på relationer og Måneformørkelsen opfordrer én at udforske de emotionelle dybder. På godt og ondt vil en Måneformørkelse i det personlige

horoskop stå i forbindelse med højdepunkter og forandringer, som andre mennesker næmt ville få øje på.” (Jeg er ikke klar over, om forfatteren dermed mener, at Solformørkelserne skulle være mere eller mindre usynlige for omverdenen. Det ville i givet fald ikke svare til min erfaring, det må jeg kigge nærmere på.)

Den nordlige versus den sydlige knude

I samme kapitel stilles formørkelser ved henholdsvis den nordlige (dragens hoved) og den sydlige knude (dragens hale) op over for hinanden: *”Formørkelser ved dragens hoved åbner for indstrømning af ny energi, hvorimod dragens hale åbner muligheden for at give slip på gammel energi. I forbindelse med ydre og materielle anliggender er nordlige eklipser oplagt mere positive. Det betyder ikke, at de sydlige er negative, men det er som om det ved de synlige er sværere at komme ud af starthullerne, som om der kræves en eller anden form for offer, før man kan komme videre.”*

Jeg er godt klar over, at der er noget om snakken, og at det endda svarer til den indiske tradition hvor den nordlige knude, ”Rahu”, er den verdslige, grådige, den sydlige, ”Ketu”, den spirituelle, tiggermunken. Men i praksis er det ikke uden videre til at finde hoved eller hale i den sag.

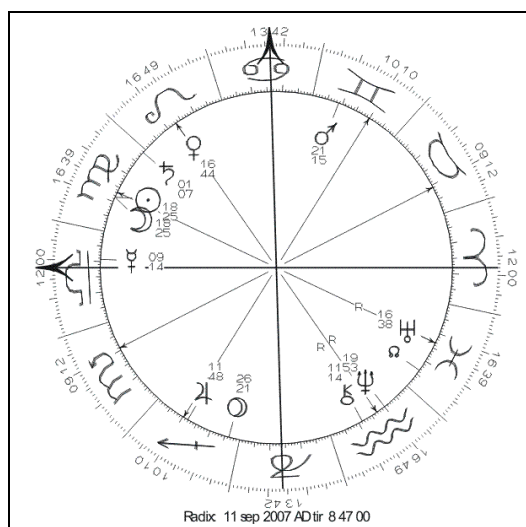
Noget lignende gælder i forbindelse med aldersfaserne, hvor de fulde måneknudeomløb, 18-8, 37-4, 56, 74-8, som symbolsk ville svare til Nymåne og Solformørkelse, overfladisk betragtet ofte har en mere positiv/heldig ”virkning” end de halve omløb, 9-4, 28, 46-8, 65-4, 84, symbolsk svarende til Fuldmåne og Måneformørkelse. Men man kan sagtens komme ud for at det er omvendt, eller at både de fulde og de halve omløb opleves som henholdsvis positive eller negative.

Forfatteren omtaler ikke måneknudernes cykliske stationer, heller ikke Methons formørkelsescyklus på 19 år (apropos kæpheste). Til gengæld viser hun i kapitel 15 mange eksempler fra praksis, der demonstrerer eklipsernes indflydelser på det personlige horoskop. Hun tager højde for ”alt”: Formørkelser af hovedakserne og formørkelser af de enkelte planeter.

September 07

I det sidste kapitel kommenteres flere af formørkelserne i perioden 1999 – 2012, alle er tillige forsynede med en sammenfattende overskrift. ”Jordens frugter” hedder den – nu højaktuelle - Solformørkelse i Jomfruens tegn:

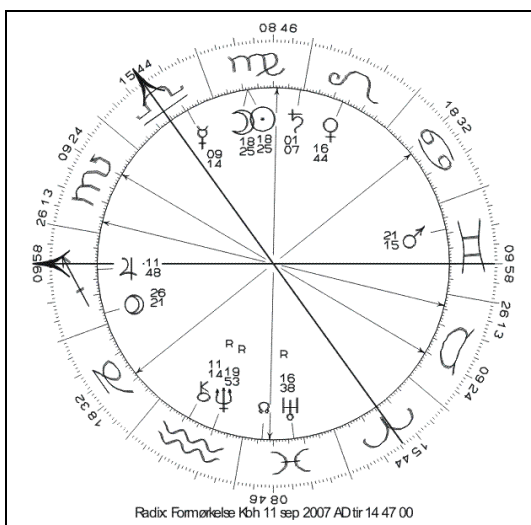
”Jomfruen sætter fokus på sundhed og miljøspørgsmål. Storkorset med Uranus i opposition til eklipsen henviser til sociale uroligheder og usædvanlige nødsituationer, muligvis fødevaremangel, problemer med

afgrøder, virus og feber, for USA's vedkommende også folkesundhed, sygehusvæsen og velgørenhedsinstitutioner. Bekymring og usikkerhed omkring nærtstående personer. Farlige omstændigheder i forbindelse med rejser og skibstransporter, uheld og eksplosioner på krigsskibe, dødsfald blandt sømænd og præster. Kritiske spørgsmål omkring – og/eller handel med - narkotika, alkohol og olie, risiko for strejker og oprør.

Denne eklipse påvirker især Canada, Iran, North Korea, Mexico og Twin Towers (flyangrebens 6 års fødselsdag).” Det ledsagende horoskop er opstillet for Washington, D.C.

I København viser formørkelseshoroskopet den 11. september, 14.47, 10 grader Skytte på ascendanten, Jupiter er lige ved at stå op. Solen og Månen er i 9, begge på vej ind i kvadranten til Mars i 7.

Jeg har ingen personlige erfaringer med kollektivt virkende horoskoper, men med så meget "udland" må jeg gå ud fra, at der her i landet vil komme endnu stærkere fokus på indvandreres og asylanters miserable og mindreværdige vilkår - blandt andet vedrørende uddannelsesforhold og urimelige udvisninger - og protestaktioner, optøjer, ja endda mord, søskendemord og dobbeltmord (Mars i Tvillingerne) kan nok ikke udelukkes.

Venus er i øvrigt samtidig stationær i bunden af sin sløjfe i Løvens tegn. Venus i Løven fremhæver livsstil og fremtoning, bunden af sløjfen refererer til fortid, normer

og traditioner, så mon vi også skal have tørklæderne på løbesedlerne igen? Og med oppositionen til Neptun i Vandbæreren kan også børn- forældremyndighed og kvindesyn-kvindebilleder atter blive en varm kartoffel. Norge har for nylig haft en stor sag vedrørende omskæring af somaliske døtre. Er det Danmarks tur nu?

Jeg holder et foredrag om Måneknuder og Formørkelser i Foreningen Ecliptika, onsdag den 5. september. Mine tidligere artikler her i Stjernerne er i den anledning lagt ud på foreningens hjemmeside, ekliptika.hjem.myinternet.dk